

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2890/2016
31.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Станисављевић, адвокат из ..., против туженог ПД „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Јована Вучковић-Пејчић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1255/16 од 25.05.2016. године, у седници одржаној 31.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1255/16 од 25.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 1068/15 од 28.01.2016. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу бр. .../... од 24.12.2013. године као незаконито и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на послове ... ...; ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете за неискоришћен годишњи одмор за 2013. годину плати 26.767,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2014. године до исплате и за 2014. годину износ од 29.071,00 динар са законском затезном каматом од 25.03.2015. године до исплате, ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде зараде у периоду од 16.01.2014. године до 24.03.2014. године плати укупно 151.886,00 динара са законском затезном каматом на износе ближе одређене у изреци пресуде; ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати 123.227,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1255/16 од 25.05.2016. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 1068/15 од 28.01.2016. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као и повреда поступка на коју се указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, између тужиоца и ВВ, суоснивача и сувласника Привредног друштва „ББ“, дошло је до вербалне расправе 30.10.2012. године у пословним просторијама туженог. Тужилац је ВВ ударио више пута руком у пределу леђа услед чега је ВВ задобио лаку телесну повреду у виду нагњечења десног грудног коша са крвним подливом, чиме је учинио кривично дело лака телесна повреда и осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу К 1861/2012 од 03.04.2013. године. Тужиоцу је побијаним решењем отказан уговор о раду применом отказног разлога из члана 179. став 1. тачка 4. Закона о раду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења и враћање на рад, као и накнаду штете због неискоришћеног годишњег одмора са захтевом за исплату, дајући за своју одлуку правилне и потпуне разлоге.

По оцени Врховног касационог суда за отказ уговора о раду тужиоцу су испуњени услови прописани чланом 179. тачка 4. Закона о раду. Тужилац је правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу К 1861/12 од 03.04.2013. године оглашен кривим зато што је у просторијама туженог учинио кривично дело лака телесна повреда другог запосленог. Ово кривично дело извршено је на раду и зато је послодавац тужиоцу отказао уговор о раду из отказног разлога који је прописан чланом 179. тачка 4. Закона о раду. Имајући у виду да је тужиоцу законито престао радни однос нису испуњени услови прописани чланом 191. став 1. Закона о раду за враћање тужиоца на рад. Осим тога, неоснован је захтев за накнаду штете, због неискоришћеног годишњег одмора јер нема кривице послодавца у смислу члана 176. Закона о раду због неискоришћења годишњег одмора. Како тужилац није радио у 2014. години, неоснован је захтев за накнаду штете за неискоришћен годишњи одмор у 2014. години, као и за накнаду зараде у тој години.

Стога је Врховни касациони суд на основу овлашћења из члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци без детаљног образлагања пресуде у смислу члана 414. став 2. Закона о парничном поступку, јер се у ревизији понављају жалбени разлози, а образлагањем пресуде се не би постигло ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић